

Monoclonal B-cell lymphocytosis and chronic lymphocytic leukemia

Rawstron AC, Bennett FL, O'Connor SJM et al., *New England Journal of Medicine*, 2008, 575-583

Úvod:

Monoklonální B lymfocytóza (MBL) je charakterizována přítomností méně než $5 \times 10^9/l$ monoklonálních B lymfocytů v periferní krvi bez jiných známek lymfoproliferativního onemocnění. Přestože tyto buňky mají obvykle fenotyp specifický pro chronickou lymfocytární leukemii (CLL), není zatím známo, zda mají i další vlastnosti typické pro CLL. Autoři této studie zjišťovali, zda se chromosomální abnormality CLL vyskytují také u MBL a pravděpodobnost progresu MBL do CLL.

Metodika:

Do studie bylo zařazeno celkem 1520 pacientů s normálními parametry krevního obrazu a druhá, srovnatelná skupina 2228 pacientů došetřovaných pro lymfocytózu. Zjišťována byla přítomnost MBL a u pozitivních případů pak pomocí FISH chromosomální abnormality a dále mutační analýza IgVH. Během sledování byla zaznamenávána progresse lymfocytózy a příčiny úmrtí.

Výsledky:

prevalence	normální KO	lymfocytóza
MBL s fenotypem CLL	78 (5,1 %)	309 (13,9 %)
MBL s jiným fenotypem	27 (1,8 %)	neuveдено
CLL	0	1031 (46,3 %)

Výskyt chromosomálních mutací byl obdobný výskytu pozorovanému u CLL s dobrou prognózou. Naopak mutace genů ATM a p53 byly zjištěny pouze u 3 ze 33 (9 %) pacientů s MBL a lymfocytózou. Mutovaný gen IgVH byl nalezen u 35 ze 40 (88 %) vyšetřených pacientů s MBL, bez významného rozdílu mezi skupinou s normálním krevním obrazem a skupinou s lymfocytózou.

Během sledování s mediánem 6,7 roku došlo k progresi lymfocytózy u 51 ze 185 (28 %) pacientů, z nichž u 28 (55 %) byla zaznamenána CLL, která ve 13 případech vyžadovala léčbu chemoterapií. Odhadovaná pravděpodobnost progresu MBL s lymfocytózou do CLL vyžadující léčbu pak byla 1,1 % za rok. Jediným nezávislým faktorem ovlivňujícím progresi lymfocytózy byl vstupní počet B lymfocytů.

U pacientů s MBL a lymfocytózou bylo zaznamenáno 62 případů úmrtí, jen čtyři z nich však byly prokazatelně zapříčiněny progresí do CLL. Nezávislémi faktory ovlivňujícími přežití byly pouze věk a vstupní koncentrace hemoglobinu.

Závěr:

Buňky s fenotypem CLL byly nalezeny i v běžné populaci. U pacientů s lymfocytózou mají vlastnosti obdobné CLL s dobrou prognózou. V určitém procentu případů MBL s lymfocytózou dochází k progresi do CLL, což ospravedlňuje pravidelné sledování těchto pacientů.

Zpracoval: MUDr. František Folber, Interní hematologická klinika FN Brno